ഇഹ്സാൻ

രാജസ്ഥാൻ: പിടിപ്പുകേടിന്റെ ചിത്രം

ആട്ടിടയന്മാരുടെ സമൂഹമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഗുജ്ജാറുകൾ മൊത്തത്തിലെടുത്താൽ കശ്മീരിലാണ് ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ളത്. താഴ്വരയിൽ 31 ലക്ഷം ഗുജ്ജാറുകളുണ്ടെന്നാണ് കണക്ക്. ഉത്തർഖണ്ഡ്, ഹിമാചൽ പ്രദേശ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുണ്ട് ഈ വിഭാഗക്കാർ. ഉത്തർഖണ്ഡിലെ ഗുജ്ജാറുകൾ എല്ലാ അർഥത്തിലും ശരിയായ നാടോടികളാണ്. കശ്മീരിലെയും ഹിമാചലിലെയും ഗുജ്ജാറുകൾ രണ്ടിനുമിടയിലാണ്. അവരിൽ വീടുവെച്ച് സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. പക്ഷേ കുലത്തൊഴിലെന്ന രീതിയിൽ ആടുകളെ മേയ്ക്കാനാണ് ഭൂരിപക്ഷവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. 2000 വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് മധ്യേഷ്യയിൽനിന്നും കുടിയേറിയ ഒരു ഗോത്ര വിഭാഗമാണ് ഗുജ്ജാറുകളെന്നും അതല്ല ഇന്ത്യയിലെത്തിയ ആര്യന്മാരിൽ കാലികളെ മേയ്ക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിഭാഗമാണ് പിൽക്കാലത്ത് ഗുജ്ജാറുകളായതെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആര്യന്മാരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം കൃഷിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞ് തമ്പടിച്ചു ജീവിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നാടോടികളായ മറുവിഭാഗം സ്വന്തം സവിശേഷതകൾ കളഞ്ഞുകുളിക്കാതെ ഗുജ്ജാറുകളായി നിലനിന്നുവെന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. പശുവിനെ നോക്കുന്നവൻ എന്ന അർഥത്തിൽ ഗോ ചാർ എന്ന വാക്കിൽനിന്ന് ലോപിച്ചുണ്ടായതാണ് ഗുജ്ജാറെന്നും ഗുജറാത്താണ് ഇവരുടെ പ്രഭവകേന്ദ്രമെന്നും കരുതുന്നവരുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിലെ ഗുജ്ജാറുകളിൽ കശ്മീരിലെയും ഹിമാചലിലെയും ഉത്തർ ഖണ്ഡിലെയും ഗുജ്ജാറുകൾ സർക്കാർ രേഖകളിൽ പട്ടികവർഗക്കാരായാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. മുസ്ലിംകളാണ് ഈ ഗുജ്ജാറുകളിൽ കൂടുതലും. കശ്മീരിലെ ഗുജ്ജാറുകൾ പൂർണമായും മുസ്ലിംകളാണ്. കശ്മീരിന്റെ പ്രഥമ പ്രധാനമന്ത്രിയും മുഖ്യമന്ത്രിയുമായ ശൈഖ് അബ്ദുല്ലയുടെ മാതാവ് ഒരു ഗുജ്ജാർ വനിതയായിരുന്നു. നിലവിൽ ഫാറൂഖ് അബ്ദുല്ലയുടെ മകൾ സൈറയുടെ ഭർത്താവും രാജസ്ഥാനിലെ ദൗസ എം.പിയുമായ സചിൻ പൈലറ്റും ഗുജ്ജാറാണെന്നത് ചരിത്രത്തിന്റെ ചങ്ങലക്കണ്ണികളിലെ രസകരമായ ഒരു യാദൃഛികത മാത്രം. രാജസ്ഥാനിൽ പക്ഷേ മുസ്ലിം ഗുജ്ജാറുകൾ തീരെ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അവരിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷവും സൈനികരും ശേഷിച്ചവർ കൃഷിക്കാരുമാണ്. രാജസ്ഥാനിലെ ഏറ്റവും പ്രബല പട്ടികവർഗ വിഭാഗമായ മീണകളുടെ കൃഷിഭൂമി ഏറ്റെടുത്തു നടത്തലും അവരുടെ കന്നുകാലികളെ മേയ്ക്കലുമാണ് ഗുജ്ജാറുകളുടെ തൊഴിൽ. മീണകളാണോ ഗുജ്ജാറുകളാണോ യഥാർഥത്തിൽ പട്ടിക വർഗക്കാരിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഇരു കൂട്ടരുടെയും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ വെച്ച് വിലയിരുത്തിയാൽ രണ്ടാമതൊന്നാലോചിക്കാതെ ഗുജ്ജാറുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിവരും. മീണകൾ പട്ടികവർഗക്കാരായത് ഏത് അടിസ്ഥാനത്തിലെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുകയാവട്ടെ തെല്ല് പ്രയാസവുമാണ്. എത്രത്തോളമെന്നു വെച്ചാൽ രാജസ്ഥാനിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഈ സമുദായത്തിൽപെട്ട രാജാക്കന്മാർ പോലുമുണ്ടായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥതലത്തിൽ മുമ്പെന്നോ കാലത്ത് നടന്ന ഒരു കൈത്തെറ്റിന്റെ പേരിലാണ് മീണകൾക്ക് ഈ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുന്നതെന്നും യഥാർഥത്തിൽ ലഭിക്കേണ്ട ഭേൽമീണകൾ ഇന്നും പടിപ്പുരക്ക് പുറത്താണെന്നതുമാണ് യാഥാർഥ്യം. പക്ഷേ ഇതൊന്നും തിരുത്തുന്നതു പോയിട്ട് ഈ അന്യായത്തിനെതിരെ ഒരക്ഷരം പറയാൻ പോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് സർക്കാറുകൾ.

കുറ്റം ആരുടേതായാലും രാജസ്ഥാനിലെ ഗുജ്ജാറുകൾ വാർത്താമാധ്യമങ്ങളുടെ തലക്കെട്ട് കൈയടക്കിയ രീതിയിൽ ആട്ടിടയന്മാരുടെ ശുദ്ധ പ്രകൃതത്തിനു നിരക്കാത്ത പലതുമുണ്ടായിരുന്നു. പീപ്പൽഖേഡയെന്ന പ്രഭവകേന്ദ്രത്തിനു ചുറ്റും ഒമ്പത് ദിവസമാണ് അവർ രാജസ്ഥാനെയും ദൽഹിയെയും ഹരിയാനയെയും വട്ടം കറക്കിയത്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ സംസ്ഥാനത്തിലൂടെയുള്ള തീവണ്ടി ഗതാഗതം സ്തംഭിപ്പിക്കാൻ ആട്ടിടയന്മാരുടെ മഹാസഭക്ക് കഴിഞ്ഞു. പട്ടികവർഗ പദവിക്കു വേണ്ടിയുള്ള രാജസ്ഥാനിലെ ഗുജ്ജാറുകളുടെ സമരം താൽക്കാലികമായി ഒതുക്കിത്തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ബി.ജെ.പി നയിക്കുന്ന രാജസ്ഥാൻ സർക്കാർ അപകടരേഖ ഇപ്പോഴും തരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. സംസ്ഥാനത്ത് മീണകളും ഗുജ്ജാറുകളും തമ്മിൽ ഏതു നിമിഷവും കലഹം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുമെന്ന അവസ്ഥയാണ് ഇപ്പോൾ. ഇത്രയും കാലം പരസ്പരം കൊണ്ടും കൊടുത്തും ജീവിച്ച രണ്ട് സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരിക്കലും നികത്താനാവാത്ത വിടവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയ ഗുജ്ജാറുകളെ മീണകൾ ആക്രമിച്ചതിനെ തുടർന്ന് എട്ടു പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായി. തങ്ങളെ പട്ടികവർഗക്കാരായി ശിപാർശ ചെയ്ത് കേന്ദ്രസർക്കാറിന് കത്തയച്ചെങ്കിലേ പ്രക്ഷോഭം അവസാനിപ്പിക്കൂ എന്ന നിലപാടിലായിരുന്നു ഗുജ്ജാറുകൾ. തങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽ കൈയിട്ടുവാരുന്ന മട്ടിൽ ഇത്തരമൊരു ശിപാർശയെങ്ങാനും സംസ്ഥാനം സമർപ്പിച്ചാൽ അന്നു മുതൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഗുജ്ജാർ പ്രക്ഷോഭത്തെ കവച്ചുവെക്കുന്ന രീതിയിൽ തങ്ങൾ സമരം തുടങ്ങുമെന്നായിരുന്നു മീണകളുടെ ഭീഷണി.

കൊടുക്കാനും എടുക്കാനും വയ്യാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു രാജസ്ഥാൻ മുഖ്യമന്ത്രി വസുന്ധര രാജ സിന്ധ്യ. അഹങ്കാരത്തിന്റെ ആൾരൂപമായ ഈ മുഖ്യമന്ത്രി ഇതിനിടെ സ്വന്തം പാർട്ടിക്കാരെ പോലും ശത്രുക്കളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ഗുജ്ജാറുകൾ ഏകദേശം ഒരു വർഷം മുമ്പേ തന്നെ തങ്ങളുടെ സമരത്തിന്റെ നാളും തീയതിയും വസുന്ധരക്ക് കുറിച്ചു നൽകിയതാണ്. എന്നിട്ടും അവരത് ചെവിക്കൊള്ളാൻ തയാറായില്ല. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു കാലത്ത് വസുന്ധര വലിയവായിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ഗുജ്ജാറുകളെ പട്ടികജാതിക്കാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുമെന്ന കാര്യവും അടങ്ങിയിരുന്നു. ജാട്ടുകളെ വാജ്പേയിയുടെ കാലത്ത് ഒ.ബി.സിക്കാരായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഗുജ്ജാറുകൾക്കാണ് അതിന്റെ പേരിൽ നഷ്ടം പേറേണ്ടിവന്നത്. താരതമ്യേന കൂടുതൽ വിദ്യാസമ്പന്നരും ധനികരുമായ ജാട്ടുകൾ സംവരണരംഗത്ത് ഗുജ്ജാറുകളെ ബഹുദൂരം പിന്നിലാക്കുന്നതാണ് കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷക്കാലയളവിൽ കണ്ടത്. സർക്കാർ ജോലിയിലായാലും കോളേജ് അഡ്മിഷനിലായാലും നേരത്തേ യാദവരോടും ഒന്നോ രണ്ടോ മറ്റു സമുദായക്കാരോടും പടവെട്ടിയാൽ ഗുജ്ജാറുകൾക്ക് കാര്യം നടക്കുമായിരുന്നത് ജാട്ടുകൾ വന്നതോടെ ഏതാണ്ട് അസാധ്യമായി മാറിത്തുടങ്ങി. ഇ ൗ നഷ്ടം നികത്തുന്നതിന് തങ്ങളെ സാമൂഹികമായി ഒരു പടി താഴോട്ടിറക്കണമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആവശ്യം.

ഈ ആവശ്യം ഇപ്പോഴത്തെ രാജസ്ഥാനിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന ഒരു സൂചനയും കാണാനില്ല. അത് അംഗീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും സംസ്ഥാനത്ത് കുഴപ്പം ഉറപ്പാണ്. അതിനു പുറമെയാണ് മധ്യപ്രദേശുകാരിയായ വസുന്ധരയെ രാജസ്ഥാനിൽനിന്ന് കുടിയിറക്കാനുള്ള അന്നാട്ടുകാരായ ബി.ജെ.പിക്കാരുടെ നീക്കങ്ങൾ. വസുന്ധരയെ അന്നപൂർണ ദേവിയായും ജസ്വന്ത് സിംഗിനെ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഭിക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്ന യാചകനായും ചിത്രീകരിച്ച് ചിലർ ഒരു പോസ്റ്റർ അടിച്ചിറക്കിയത് സംസ്ഥാനത്തെ ഗ്രൂപ്പിസം അതിരുവിട്ടതിന്റെ സൂചനയായിരുന്നു. എന്തായാലും രാജസ്ഥാനിലെ ബി.ജെ.പിയിൽ ആ പാർട്ടിയുടെ ഇന്നത്തെ മുഴുവൻ ദുരവസ്ഥയും തെളിഞ്ഞുകാണാനുണ്ട്. ഒന്നാമത് കഴിവില്ലാത്ത മുഖ്യമന്ത്രി. രണ്ടാമത് ദേശീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ ഭാവനാശൂന്യത. മുഖ്യമന്ത്രി കസേരയിൽ കയറിപ്പറ്റാൻ മുൻ കേന്ദ്രമന്ത്രി ജസ്വന്ത് സിംഗ് നടത്തുന്ന ചരടുവലികളും രാജസ്ഥാനിൽ വസുന്ധരക്ക് മതിയായ പിന്തുണ ലഭിക്കാത്തതും കൂടിയാവുന്നതോടെ ദയനീയതയുടെ ചിത്രം പൂർണമാവുകയാണ്.